

18 Μαΐου, 1995

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 130/94)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώ-
σεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγω-
γές — Προφορικές εξετάσεις — Άρθρο 34(10) του περί Δημόσιας
Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Απαίτηση αιτιολογίας — Δεν εκ-
πληρώθηκε στην κριθείσα περίπτωση.

10 Η αιτήτρια επιδίωξε την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφε-
ρομένων μερών στη θέση Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προ-
σωπικού Α'.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

15 Όπως διαπιστώνεται από το σχετικό πρακτικό αναφέρεται
απλώς έναντι του ονόματος ενός εκάστου των υποψηφίων η γενική
εντύπωση της ΕΔΥ με τις συνήθεις φράσεις (εξαιρετος, σχεδόν πο-
λύ καλός, πολύ καλός, κ.λ.π.) χωρίς καμιά αιτιολογία. Το εδάφιο
10 του Άρθρου 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90),
ρητά προβλέπει: "η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτρο-
20 πής και της Επιτροπής όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων
σε προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά καθε-
μιάς επιτροπής και αιτιολογείται".

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου-Vantiegheem κ.ά. (1995) 3 Α.Α.Δ. 119.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή με την οποία η αιτήτρια προσβάλλει την προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού Α.

10

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

Λ. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια προσβάλλει την προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού Α, η οποία εδημοσιεύθη στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 10.12.93.

20

Έχω μελετήσει με προσοχή όλα τα έγγραφα του φακέλου και τις εκτενείς γραπτές αγορεύσεις των δικηγόρων. Ο συνήγορος της αιτήτριας ήγειρε πολλά ζητήματα για να πλήξει την επίδικη απόφαση, χωρίς να επιλέξει όμως τα σοβαρότερα για την επιτυχία της προσφυγής. Όλα τα σημεία άπτονται της ουσίας της υπόθεσης και της διαδικασίας που ακολουθήθηκε μέχρι της κατάληξης στην προσβαλλόμενη υπόθεση.

25

Ο γενικός ισχυρισμός πως η αιτήτρια υπερέχει έκδηλα έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων είναι παντελώς αβάσιμος, όπως αποδεικνύεται από απλή σύγκριση των στοιχείων που μετρούν για τέτοια κρίση. Ότι η εισηγήση αυτή είναι αβάσιμη, φαίνεται και από τη σύγκριση που ο ίδιος ο συνήγορος της αιτήτριας κάμνει μεταξύ αυτής και των ενδιαφερομένων προσώπων. Παρουσιάζει και τους τρεις ως περίπου ισόβαθμους στην αξία. Δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υπερέχουν, έστω, ελαφρώς. Δέχεται επίσης πως οι διορισθέντες υπερέχουν σε αρχαιότητα έναντι της αιτήτριας, όντως μικρή. Κάνει ειδική αναφορά στο πλεονέκτημα που διαθέτει η αιτήτρια σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας. Το διαθέτουν όμως και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Όλοι πληρούν τα προσόντα των σχεδίων υπηρεσίας. Με αυτά τα δεδομένα η αιτήτρια όχι μόνο δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή, αλλά αντίθετα καταδεικνύεται αυτή

30

35

40

των ενδιαφερομένων προσώπων.

5 Η άλλη πτυχή της υπόθεσης, όπως ανέφερα πιο πάνω, αγγί-
ζει τη διαδικασία που ακολουθήθηκε κατά τη λήψη της επίδικης
5 απόφασης. Αυτή προβλέπεται στο άρθρο 34 του περί Δημόσιας
Υπηρεσίας Νόμου 1990, δεδομένου ότι η θέση είναι πρώτου διο-
ρισμού και προαγωγής. Ο συνήγορος της αιτήτριας ισχυρίζεται
πως η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της
10 Επιτροπής, σε ό,τι αφορά την απόδοση των υποψηφίων στην
προφορική εξέταση, δεν αιτιολογείται, κατά παράβαση ρητής
πρόνοιας του άρθρου. Για τη θεμελίωση της θέσης του κάμνει
αναφορά στη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με ιδιαίτε-
ρη έμφαση στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας **Κυπριακή**
Δημοκρατία v. Ιωάννας Αναστασιάδου-Vantiegheem κ.ά. (1995)
15 3 Α.Α.Δ. 119.

Δεν συμφωνώ με το συνήγορο της αιτήτριας σε ότι αφορά τη
διαδικασία ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Στο παρόρ-
τημα "Γ", που επισυνάπτεται της αιτιολογημένης έκθεσης που απέ-
20 στείλε η Συμβουλευτική Επιτροπή στην Επιτροπή σχετικά με τις
συστάσεις της, οι υποψήφιοι κατατάσσονται σε τέσσερις κατηγο-
ρίες, αναφορικά με τη γενική εντύπωση που έκαναν στην Συμβου-
λευτική Επιτροπή (εξαιρετική, πάρα πολύ καλή, σχεδόν πολύ κα-
λή, και καλή). Η αιτήτρια, που δεν συστήθηκε από την Συμβουλευ-
25 τική Επιτροπή για διορισμό, κατετάγη στην 4η κατηγορία. Εναντι
όμως της σχετικής στήλης διατυπώνεται η αιτιολογία, που είναι
κατά τη γνώμη μου επαρκής και πληρεί τις προϋποθέσεις του άρ-
θρου 34. Σε αυτή αναφέρεται ειδικά πως οι υποψήφιοι υστέρησαν
30 στην προφορική εξέταση σε ένα θέμα, δηλαδή στη γνώση του Νό-
μου περί Δημόσιας Υπηρεσίας και τη διαδικασία και κανονισμούς
διεκπεραίωσης διοικητικής εργασίας σε θέματα προσωπικού.

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με την κρίση της Επιτροπής
(Ε.Δ.Υ.) για την απόδοση των υποψηφίων στην ενώπιόν της
35 προφορική εξέταση. Όπως διαπιστώνεται από το σχετικό πρα-
κτικό αναφέρεται απλώς έναντι του ονόματος ενός εκάστου των
υποψηφίων η γενική εντύπωση της Επιτροπής, με τις συνήθειες
φράσεις (εξαιρετος, σχεδόν πολύ καλός, πολύ καλός, κ.λπ), χω-
ρίς καμιά αιτιολογία. Το εδάφιο 10 του άρθρου 34 του περί Δη-
40 μόσιας Υπηρεσίας Νόμου, 1/90, ρητά προβλέπει: "η γενική εντύ-
πωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής όσον
αφορά την απόδοση των υποψηφίων σε προφορική εξέταση κα-
ταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά καθεμιάς επιτροπής και αι-
τιολογείται".

Πρέπει να επισημανθεί πως διεξήχθησαν δυο παράλληλες, αλλά ξεχωριστές, διαδικασίες επιλογής για 8 θέσεις. Η πρώτη διαδικασία αναφέρεται ως η διαδικασία του 1991 και η άλλη του 1993. Η παρούσα προσφυγή αφορά στην διαδικασία του 1993. Η αιτήτρια κρίθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή πως δια- 5
θέτει το πλεονέκτημα, και αυτό δεν αμφισβητείται. Παρατηρώ όμως, εκτός αν κάνω λάθος, πως η Ε.Δ.Υ. κατατάσσει σε δυο κα-
ταλόγους τους υποψήφιους που κρίθηκε πως είχαν το πλεονέ-
κτημα, ένα για την κάθε διαδικασία. Τοποθετεί δε την αιτήτρια 10
στον κατάλογο του 91, όχι όμως σε αυτό του 93. Εάν η παρατή-
ρησή μου είναι ορθή, τότε σημαίνει πως η Επιτροπή θεώρησε
πως η αιτήτρια δεν είχε το πλεονέκτημα που προβλέπεται στα
σχέδια υπηρεσίας για την επίδικη διαδικασία του 1993.

Για τους λόγους που αναφέρω πιο πάνω η επίδικη απόφαση 15
ακυρώνεται. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα
υπέρ της αιτήτριας, γιατί τα περισσότερα ζητήματα που ήγειρε
στην προσφυγή κρίθηκαν ως αβάσιμα.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς
έξοδα.*